POLITIIDRÆT

Dansk Politiidrætsforbund nr. 7 • 2020

ORIENTERINGSLØB PÅ FÆRØERNE

CYKELLØB I ØSTRIG

GOLF I NATIONALPARK THY

ISSN
Trykt udgave: 0906-9151
Online udgave: 2446-1032

Stiftet 1. august 1946
51. årgang

Medlem af
Dansk Firmaidrætsforbund
Hjemmeside: www.dfif.dk

Ansvarlig udgiver
Dansk Politiidrætsforbund
v/ formand Knud Stadsgaard

Ansvarshavende redaktør
Robert Hansen
Sydøstjyllands Politi
Tlf. 2632 2408
E-mail: politiidraet@gmail.com

Forbundets adresse
Dansk Politiidrætsforbund
Politigården, Københavns Vestegns Politi
Birkelundsvej 2, 2620 Albertslund
Tlf. 2294 9182
E-mail: info@politisport.dk

Hjemmeside
www.politisport.dk

Layout
FL Reklame

Tryk
Scanprint A/S Horsens

Annonceekspedition
Politiidræt
Agerbakken 21, 8362 Hørning
Tlf. 8793 3786
E-mail: info@politiinfo.dk

Forside
Vandel Gokart lagde flere gange baner og køretøjer til, da både Billund og Vejle kørte gokartløb.
Foto: Henriette Varisbøl, Billund PI.

Deadline/Udgivelse

8/20
Deadline for indl. af stof: 4. november 2020
Udgivelse 16. december 2020

Ret til ændringer forbeholdes.

Politiidræt

Leder 5
Bakskuldløbet på Færøerne - another round 6
Sydøstjyllands politi gokart grandprix 14
Kredsmesterskab i golf 20
Race around Austria 23
Årets æresløb i Aarhus 28
Gokart i Billund 32

PI-Nyt

Afskedsreception for Christine Bertelsen 40

Badmintonafdelingen
PI-Badminton får super start på sæsonen 44

Bowlingafdelingen
Nyt fra bowlingafdelingen 47

Golfafdelingen
Golfmatch 48
20 års jubilæumsmesterskab 50

Judoafdelingen
Judo Copenhagen - 3 klubber, ét mål 55
Judo træning i en covid tid 56

Orienteringsafdelingen
Flotte resultater til DM 60

Skytteafdelingen
Dall Challenge 64

Formand
Knud Stadsgaard

Næstformand
Jens Claumarch

Kasserer
Ole K. Jacobsen

FU medlem
Jesper L. Bangsgaard

Knud Stadsgaard
Formand

DANSK POLITIIDRÆTSFORBUND BAKKER STADIG OP

Der skal fortsat ikke herske nogen tvivl om, at Dansk Politiidrætsforbund (DPIF) fortsat bakker op omkring regeringens og rigspolitichefens fortsatte udmeldinger omkring Covid – 19

- Stå sammen ved at holde afstand
– og pas på dig selv og hinanden.

Lederen tidligere på året omhandlede samme alvorlige emne, og vi havde håbet, at udviklingen i smitten, ville have betydet, at vi hen over efteråret igen kunne være samlet omkring store DPIF stævner og politimesterskaber, men sådan blev det desværre ikke, og senest har vi måttet aflyse de senest planlagte politimesterskaber for 2020.

SÆRLIG OPMÆRKSOMHED I TRÆNINGSLOKALET

Træningslokalerne på politistationerne blev lukket ned – analog de private lokale og landsdækkende træningscentre, men nu er langt de fleste blevet genåbnet, samtidigt med at der blev indført retningslinjer og råd om hyppig afspritning og anvendelse af håndsprit.

Pressen har den seneste tid fokuseret på enkelte fitnesscentre, hvor rengøring og afspritningen ikke blev tillagt tilstrækkelig opmærksomhed, hvorfor DPIF gerne vil slå et slag for, at vi gennem fælles ansvarlighed sikrer, at vi til enhver tid sikrer en grundig afspritning af løbebånd, romaskine, vægtstænger, kettlebells, dørgreb mv. og naturligvis anvender håndsprit – det er vores alles ansvar – og det starter med dig!

FASTHOLD MOTIVATIONEN BL.A. GENNEM NYE VANER

Vi er sociale væsner, og med begrænsninger i mulighederne for i fællesskab at kunne dyrke motion, herunder også motion i en bredde- og elitekonkurrencekontekst, så stiller det større krav til mange idrætsudøvere.
Bente Klarlund, professor og sundhedsforsker og leder af Rigshospitalets Center for Aktiv Sundhed, opfordrer alle idrætsudøvere til at inkorporere nye faste motionsvaner – når den sædvanlige træning er udfordret grundet restriktioner. Enkelte af de lokale politiidrætsforeninger har for eksempel udbudt og gennemført virtuelle motionsløb, hvor deltagerne efterfølgende indrapporterede distance og tid – det er da virkelig godt tænkt i en coronatid.

"Har du ikke tid til træning og motion nu,
så skal du sætte tid af til sygdom senere"
siger Bente Klarlund til eftertanke.

I næste nummer vil vi kikke ind i 2021, hvor vi krydser fingre for igen at kunne gennemføre DPIF's årlige 13 danske mesterskaber og omkring 40 stævner.

- ✓ Stå sammen ved at holde afstand
- ✓ For politiidrætten
- ✓ #DPIFibevægelse

Knud Stadsgaard
Formand

Bakskuldløbet på FÆRØERNE – another round

Der bliver også mulighed for vandreture – bl.a. til vandfaldet "Bøsdalafossur" og klippefremspringet "Trælanípa", hvorfra udslidte trælle i vikingetiden blev kastet ud.

AF Erik Lindholdt, Esbjerg PI
FOTOS Erik Lindholdt, Jóhannus Danielsen, Bjarni Nygaard, Hotel 62 grader Nord, Sjóferdir, Jan Kofoed-Nielsen, Visit Faroe Island og Julie Pio Kragelund

THE EAGEL HAS LANDED

"Øhhh.... der går en underlig mand rundt nede på kajen og tager i bildørene." Lasse Jensen sad mandag formiddag på sit kontor ved Tvøroyrar Kommune, da opkaldet kom ind fra M/S Smyril. Skibet var tidligere på formiddagen ankommet til Tvøroyri og havde netop lettet anker for at sætte kursen tilbage mod Tórshavn. Lasse var ikke et sekund i tvivl om, hvad det betød: Erik Flarup var ankommet.

Men hvad skulle den nu pensionerede betjent fra Skive i Tvøroyri? Og hvorfor gik han rundt og tog i bildørene på kajen? Det var mandag den 24. august 2020 – men forklaringen går meget længere tilbage i tiden.

MAN SKAL ALDRIG LAVE EN 2´ER....

Den gode Jacob Haugaard sagde engang: "Man skal aldrig lave en 2´er, da de plejer at være dårligere end 1´eren". Nu er Jacob normalt en mand, man kan stole på (de fleste har vel oplevet medvind på cykelstien), og oven i købet med færøske aner. Alligevel har Esbjerg PI valgt at trodse påstanden og endnu engang kaste sig ud i et eventyr på Færøerne: Bakskuldløbet på Færøerne 2021.

Beslutningen blev truffet ret kort tid efter vores første tur i 2017, hvor vi i selskab med 86 orienteringsløbere og diverse familiemedlemmer fra politiet i Sverige og Danmark, havde nogle pragtfulde dage sammen på de fantastiske øer i Nordatlanten. Sejlturen hjem blev brugt på evaluering og et kig ud i fremtiden. En del havde under turen prikket lidt til os og foreslået både Island og Grønland som næste udfordring. Det blev overvejet – men også lagt til side igen, da vi både manglede lokalkendskab og kontakter.... og ikke mindst, fordi begge lande i forvejen afholder orienteringsløb.

Hvad så med endnu en tur til Færøerne? Og før vi fik sat fødderne på dansk grund, var planerne ved at blive strikket sammen. Ambitionerne fejlede bestemt ikke noget. Der skulle skrues op for aktiviteterne med fokus på flere løb... og ikke kun i Tórshavn. Vi ville også ud og opleve andre spændende områder af Færøerne. Naturligvis skulle der medfølge en attraktiv udflugtspakke, som måske endnu engang kunne lokke deltagere fra vores første tur med. Turen skulle være familievenlig, vi skulle kunne bo samlet og udgifterne holdes på et niveau, så alle kunne være med.

Det var så her, tvivlen så småt meldte sig, og hovedet et par gange blev banket ned i bordpladen på soldækket. Vi havde haft en rigtig god opbakning fra vores kontakter på Færøerne og de mange deltagere på første tur – men hvordan ville det gå med endnu en tur? Kan vi få samme gode kontakter og aftaler på plads? Er det overhovedet muligt at finde indkvartering til så mange folk? Og er der interesse for at deltage? Der var kun én måde at finde ud af det på.

INDLEDENDE FORBEREDELSER

Skulle vi til Færøerne igen, så var én af betingelserne, at vi havde nogle spændende områder at løbe i. Vi havde på forhånd kastet

I 2017 fortsatte forberedelserne helt frem til deltagernes ankomst. Her er det Kristian Assenholt og Peder Stephansen, som undervejs til Færøerne er dybt begravet i opgaver.

vores kærlighed på et fantastisk område ved Toftavatn på Eysturoy, som har alt, hvad en inkarneret orienteringsløber og naturelsker kunne tænke sig. Og så ville vi denne gang også opleve pragtfulde Suðuroy. Ikke kun som turister – nej, der skulle laves løb dernede. Men ingen af stederne fandtes der orienteringskort.

Ud over korttegning skulle vi have styr på indkvarteringen. Vi havde på turen i 2017 været indkvarteret på vandrehjemmet Kerjalon i Tórshavn. Men den skulle ombygges til ferielejligheder og ville derfor ikke kunne bruges. Så var der rejsen til Færøerne.... og hvad med udflugterne? Kunne vi gennemføre de vilde ambitioner og samtidig håndtere udfordringerne med logistik og økonomi? Og kunne vi 3 fra Esbjerg PI alene afvikle 4 stævner inden for en uge oven i udflugterne og de mange logistiske opgaver?

TOFTAVATN

Vi fik hurtigt skabt kontakt til Nes Kommune, og i løbet af forbavsende kort tid havde vi ikke alene tilladelse til at gå i gang – de ville også gerne støtte projektet. Fantastisk. Vi fik hjælp med kontakt til lodsejerne, og i det tidlige forår 2018 var alle tilladelser faldet på plads. I juni samme år kunne vi så sende Jørgen Stamp & Gert Pedersen fra FYN PI tilbage til Færøerne.

Nes Kommune med byrådet i spidsen har under hele forløbet været en fantastisk støtte for os, og Marjun Gaardbo blev vores faste kontaktperson. Resultatet blev et nytegnet kort over områderne Toftavatn og Höganes, som deltagerne kan glæde sig til at få testet af. Rigtigt flot arbejde af de to fynboer. Marjun er siden gået på pension, men vi har fået en fuldgod erstatning i Selma Hansen, som allerede nu har været til stor hjælp.

Nes Kommune er med deres interesse og input med til at løfte ambitionerne for dette løb. I øjeblikket arbejder vi på at få den lokale skole i Toftir inddraget, så vi kan være med til at give elever og lærere en oplevelse. Og så kunne det være skønt, hvis vi kunne lokke nogle af de mange lokale motionister med.

SHELTERS ELLER SENGE

Indkvarteringen kunne godt blive lidt af en udfordring. For hvor kunne man lige rumme 100 overnattende gæster? Vi besluttede os for endnu engang at indlogere os ved Tórshavn, da det logistisk var den nemmeste løsning. Og ret hurtigt blev vi visket i øret, at Skolehjemmet Marknagil vist bliver brugt som vandrehjem i skolernes sommerferie. Et godt alternativ til den nye sheltersplads, som spejderne er ved at opføre ved Havnardalur. Den vender vi tilbage til.

Via søgninger på nettet fandt vi frem til forstanderparret og torsdag den 21. februar 2019 tidligt om formiddagen, blev der givet håndslag på aftale om bookning af hele vandrehjemmet Marknagil. Ca. 1 time efter kom breaking news:

Andrass Danielsen var vores guide i 2017 og har sammen med hans hustru Heidi oversat signaturbeskrivelserne på kortet over Toftavatn til færøsk. I øvrigt det første orienteringskort med færøsk tekst.

"Tour de France kommer til Danmark". Og cyklisterne skulle selvfølgelig på tur, imens vi var på Færøerne. Mon ikke, vi i politiet arbejdsmæssigt ville få hænderne fulde og sikkert svært ved at få fri.... med mindre vi kunne få tourledelsen til at flytte cykelløbet? Sidste løsning fandt vi i første omgang ikke lydhør for, så i stedet fik vi rykket vores stævne til 1. – 8. august 2021.

Sidenhen er driften af Guesthouse Marknagil overgået til Hotel 62o Nord, men heldigvis fulgte vores aftale med, og detaljerne er vi i øjeblikket ved at få styr på i tæt samarbejde med Súsanna Vang.

OPGRADERING AF TURLEDELSEN

De 3 nok lidt smånaive tourledere fra 2017 (Peder Stephansen, Kristian Assenholdt og undertegnede) blev under turen adskillige gange reddet af Anne Marie Stephansen og Jonna Assenholt, der begge var med som deltagere, men som i høj grad også var med til at få stumperne til at hænge sammen, når vi var presset i bund. Det ville vi ikke byde dem én gang mere – og med de tårnhøje ambitioner risikerede vi også at knække nakken med for mange opgaver og for få hænder.

Så vi kunne jo godt se, hvor det bar hen. Pilen pegede på Torkil Hansen fra Københavns PI. Torkil har masser af erfaring med tidligere stævner, er en eminent banelægger.... og så var han jo ved at være pensionsmoden og ville derfor få masser af tid, som vi passende kunne fylde ud for ham. Det var i øvrigt nemt at overtale ham – så var vi 4.

En af de mange vigtige opgaver ved afvikling af løb er tidsregistrering. Svigter den, så ramler hele korthuset. Samtidig

Rundvisning på Svangaskarð Stadion v/ borgmester Jóhannus Danielsen, Nes Kommune (til højre). Svangaskarð vil være stævnecenter under løbet ved Toftavatn.

Gæstfrihed oplevES overalt på Færøerne. I 2018 lagde Marjun Gaardbo og hendes mand hus til vores 2 korttegnere fra Fyn, imens de opholdt sig på Færøerne.

Der er en del fra turen i 2017, som endnu engang har valgt at tage med os til Færøerne. Her er det Konrad og Mads, som med stor sikkerhed har fundet frem til en post.

skulle vi også finde en løsning på det materiel, vi har brug for. Vi besluttede os ret hurtigt for at anvende SI (Sport Ident), men ingen af os fra Esbjerg PI havde kendskab til systemet. Og så var det, Torkil fik en idé: "Hvad med Mogens?"

Mogens Jørgensen fra Søllerød OK blev 5. ben på stolen. En eminent nørd indenfor SI-tidsregistrering og med rådighed over alverdens tekniske dimser – blandt andet storskærme til resultatformidling og livestreaming af resultater på internettet. Og så har vi gennem Mogens mulighed for at leje poster og brikker til tidsregistrering, trykke kort til banerne og hvad der ellers er behov for. Tak fordi du hoppede med på vognen, Mogens.

UDFLUGTER OG AFTALER

Som nævnt var ambitionsniveauet højt – også når det gælder udflugter. Deltagerne skulle virkelig ud og opleve Færøerne, hvor en lang række seværdigheder var på ønskelisten. Én af udfordringerne var turen til Nordøerne, hvor der var sat et stort kryds ud for Kalsoy. Problemet var færgen, for hvordan skulle vi kunne komme over med så mange folk, når vi hverken kunne bestille pladsbillet eller have alle vores biler med på båden?

Opgaven blev løst ved leje af busser og bilfærge..... så var det får barberet. Andre udfordringer dukkede op, men blev lige så hurtigt løst igen. Fantastisk oplevelse at samarbejde med vores kontakter på Færøerne, som aldrig har fundet udfordringer umulige, men i stedet altid arbejder på en løsning. Den sidste aftale (Smyril Line) blev lukket i april 2020 – vi havde nu styr på rammerne og var klar til at skyde indbydelsen af.

TVØROYRI

Men hvad har alt det med Flarup at gøre? Som nævnt var et af vores helt store ønsker en tur til Suðuroy, hvor målet var at lave løb – og meget gerne i bebygget område. Men kendskabet til øen var begrænset, så derfor måtte vi endnu engang trække på én af vores faste klipper på Færøerne: Anne Marie Nordby fra Landsverk.

Vi endte på 2 gode muligheder: et klippefuldt labyrintagtigt område midt på Suðuroy eller bebygget område i Tvøroyri. Vi besluttede os for sidstnævnte og tog derfor i sensommeren 2019 kontakt til Tvøroyrar Kommune for at få tilladelse. Det fik vi – og mere til. Også her mødte vi interesse for vores stævne og de muligheder, der ligger i at have et orienteringskort over området.

Vores faste kontakt i Tvøroyri blev Bjarni Nygaard, og endnu engang fik vi en korttegner på krogen. Erik Flarup har gennem mange år været én af profilerne på det danske politilandshold i orienteringsløb, men har de seneste år nok brugt mere tid på korttegning end på løb.

Med støtte fra Tvøroyrar kommune og i tæt samarbejde med Bjarni fik vi planlagt Flarups tur til Tvøroyri – der kom styr på flybillet, indkvarteringen i Tvøroyri og Tórshavn var på plads og Flarup fik rådighed over en bil i Tvøroyri. Kufferten var søndag morgen pakket i Skive, kalenderbladet vist 9. august 2020 med afrejse fra Billund samme eftermiddag.... men så blev vi indhentet af naturens gang. Turen måtte udsættes grundet alvorlig sygdom i nærmeste familie.

Bjarni Nygaard (tv) og Lasse Jensen (mf) fra Tvøroyrar Kommune har været en fantastisk hjælp for os under forberedelserne.

Sheriffens kontor i Tvøroyri. Mon ikke vi sætter en post lige i nærheden?

Endnu engang oplevede vi på tætteste hold den eminente evne til omstilling, der er så indgroet på Færøerne. Alle aftaler blev sat på "stand by" og 14 dage senere sad Flarup i flyveren på vej til Færøerne, hvor jeg havde fornøjelsen at hente ham i lufthavnen. Efter overnatning i Tórshavn gik turen videre til Tvøroyri med M/S Smyril.

TILBAGE TIL START

Og så er vi tilbage ved indledningen. For på havnen i Tvøroyri skulle stå en bil klar med nøgler i tændingslåsen. Alle biler var dog aflåst bortset fra én. Den havde også nøgler i tændingslåsen – men ingen strøm. Det var nok heldigt, for mekanikeren havde glemt at få bilen kørt ned til kajen!

Lasse fik sat kløerne i Flarup på kajen, inden der skete flere ulykker. Der kom styr på både bil og indkvartering, og godt hjulpet af flot vejr kom der de efterfølgende dage og efter 126.000 skridt (ca. 63 km) også styr på korttegningen. Resultatet blev 3 kort, der samlet dækker området fra Trongisvágur i bunden af fjorden via Tvøroyri til Froðba.

Også her arbejder vi på at få involveret skolen, og Bjarni har luftet tanken om andre aktiviteter i bygden, så vores løb vil blive en del af en samlet "pakke". Der er også tanker om at livestreame løbet fra oven via en drone. Bliver spændende at se, hvordan det udvikler sig.

Froðba er formentlig Færøernes ældste bygd fra år 625. Efter sigende blev Kong Frode på vej fra Irland til Danmark under en storm slået ud af kurs og endte på Suðerø, hvor han opførte en gård v/Froðba. Men det er en helt anden fortælling – dem er der i øvrigt mange af på Færøerne. Og dét med at blive slået ud af kurs får deltagerne ved de 4 løb rig lejlighed til at afprøve.

TÓRSHAVN

Arbejdet i Tvøroyri gik så godt, at Flarup var færdig tidligere end forventet. De sidste dage på Færøerne blev derfor tilbragt i Tórshavn, hvor det gamle sprintkort nu bliver udskiftet med helt nyt sprintkort over Tórshavn Midtby. Og endnu engang oplevede vi stor imødekommenhed på Færøerne – denne gang fra Tórshavn Kommune, som også i 2017 havde været utroligt hjælpsomme.

I 2018 blev området ved Havnardalur udvidet af en italiensk korttegner, så vi også kan bruge det fantastiske terræn rundt om Havnadalsvatn. Så hermed er de 4 løbsområder klar med helt- eller delvist nytegnede kort.

Og så tilbage til spejdernes sheltersområde, som vi regner med bliver stævnecenter for løbet i Havnardalur. Vi har fået en rigtig god kontakt til KFUM-spejderne i Tórshavn, og med overdækket bålplads, lokale til teknisk udstyr og toiletter i nærheden vil stedet kunne danne en rigtig god ramme om løbet. Nu håber vi så, planen holder og alt står klar til spejdernes jubilæumsfest (og vores stævne) næste sommer. »

Mange deltagere kræver lige så mange sengepladser. Derfor har vi booket Guesthouse Marknagil samtlige 8 dage.

Naturligvis skal vi også på sejltur til Vestmannabjørgini – de fantastiske fuglefjelde ved Vestmanna.

De gamle bydele Tinganés og ikke mindst á Reyni bliver helt sikkert en oplevelse, når der løbes sprint i Tórshavn.

Det bliver til et gensyn med Gásadalur, der i 2006 via en tunnel fik forbindelse til omverdenen. Dokumentarfilmen "1700 m fra fremtiden" fortæller i ord og billeder om tilværelsen i den isolerede bygd, før tunnelen blev bygget.

"What the f...!" Også på Færøerne kan man blive teknisk udfordret i terrænet.

FAKTA

- Stævnet afholdes på Færøerne fra 1. – 8. august 2021 med Esbjerg PI som arrangør

- Der afvikles i alt 4 orienteringsløb/sprint, som enhver kan deltage i:
  - **Mandag den 2. august 2021 kl. 11.00 Toftavatn (orienteringsløb)**
  - **Tirsdag den 3. august 2021 kl. 19.00 Tórshavn Midtby (sprint)**
  - **Torsdag den 5. august 2021 kl. 13.00 Havnardalur (orienteringsløb)**
  - **Lørdag den 7. august 2021 kl. 11.00 Tvøroyri (by orientering)**

  Indbydelse udsendes senest 1. maj 2021

- Stor udflugtspakke indeholdt i turpakken, hvor vi vil opleve Færøernes fantastiske natur og mangfoldighed på tæt hold

- Af hensyn til udflugterne er der fastsat begrænsning for pakkerejsen på 120 deltagere. Indbydelsen blev udsendt torsdag den 30. april 2020 og var udsolgt efter blot 7 uger

- Forberedelser til- og afvikling af stævnet udføres udelukkende ved frivillig og ulønnet arbejde

- Corona er en ukendt faktor, da stævnet ligger så langt ude i fremtiden. Vi tager højde herfor under fordelingen af kahytter, værelser og biler og følger de færøske myndigheders anvisninger på tidspunktet for stævneafviklingen

Færøerne - vi glæder os vildt meget til turen

Kørerne er klar på banen

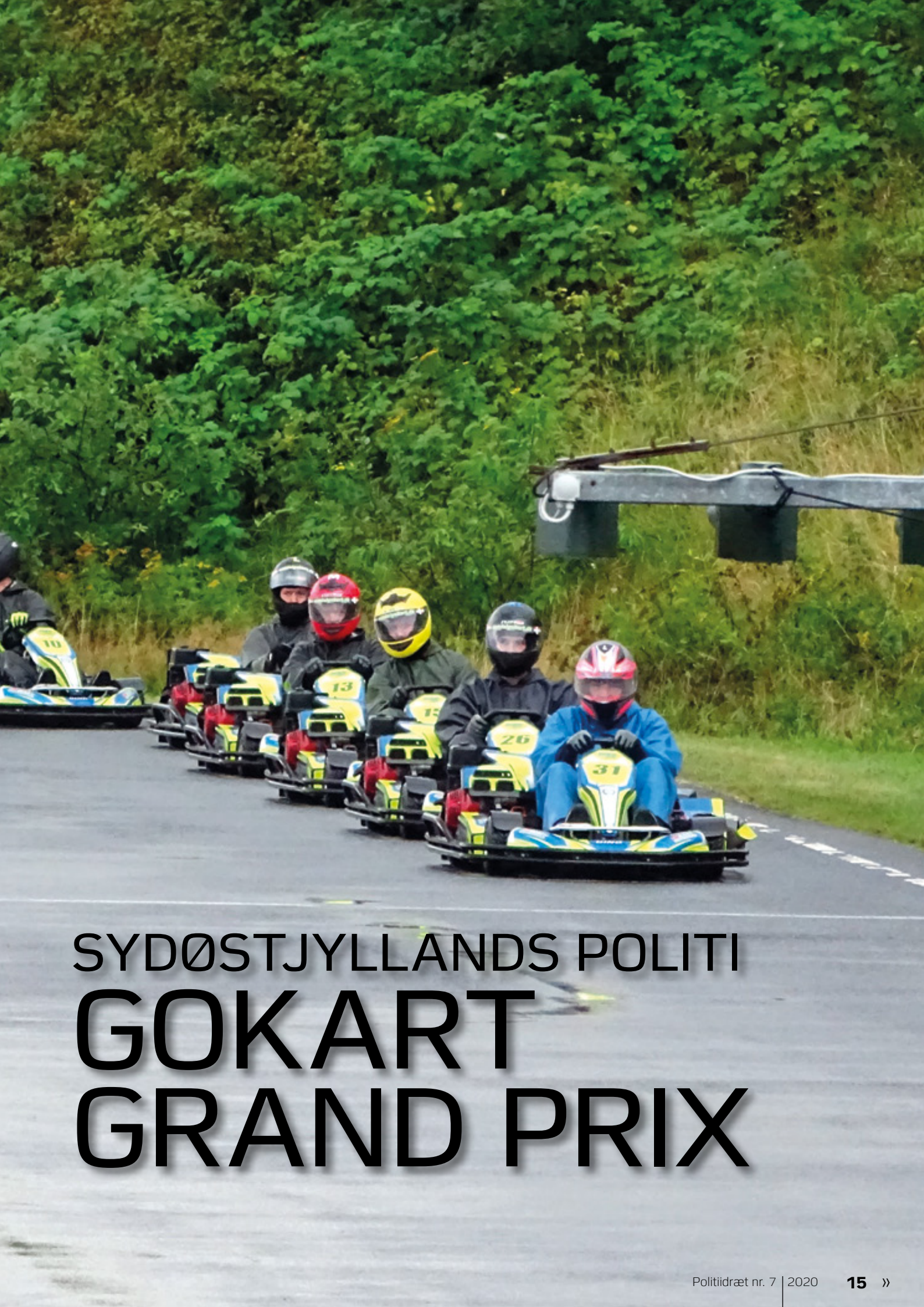

SYDØSTJYLLANDS POLITI

GOKART GRAND PRIX

Måske en kommende vinder?

Vindere af C-finalen: fra venstre Marcus Jacobsen, Mich Klausen og Jacob Andersen

AF "Senna", også kendt som Jesper Jyde fra Vejle Politiidrætsforening
FOTOS Vejle Politiidrætsforening

Vores hverdag er blevet lidt mere vanskelig pga. Covid 19, men vi valgte alligevel at gennemføre det årlige gokartløb. Vi skønnede dog, at med forskellige tiltag, kunne vi kraftig formindske en eventuel smitterisiko. Desuden ligger det jo i arrangementets art, at man sidder alene i en maskine med hele hovedet tildækket.

Med det in mente, mødte 48 glade mennesker op på Vandel Gokarts fantastiske anlæg onsdag d. 26. august.

Vejrudsigten var tvetydig, men hurtigt blev det klart, at der var dømt "wet race". For mange var det en helt ny udfordring og indledningsvis kunne man sagtens mærke, at der var lidt usikkerhed at spore. Ansatte i Politiet er jo heldigvis omstillingsparate, så udfordringen blev straks accepteret.

Vandel Gokart har heldigvis udstyret i orden, så regnvejrskarterne blev kørt ud af garagen. Karterne er udstyret med regndæk og skærme over hjulene, men desværre ikke de nye tunede motorer, som sidder på tørvejrskarterne - og det var vist heldigt nok.

Som altid, skulle der i 3 vilkårlige grupper køres kvalifikation, så de 3 finalegrupper kunne inddeles. De 16 hurtigste til A finalerne, de næste 16 til B osv. Jonas Kannegaard Olsen viste sig hurtigst efterfulgt af Jesper Jyde og Mads Flade.

C finalerne, der blev kørt først, var meget underholdende med mange gode kampe. Herunder kampen om at være dagens bedste "pige", idet alle 5 tilmeldte kvinder var i denne gruppe.

De to finaleheats blev dog vundet ganske sikkert af Mich Klausen, som viste sig at være hurtig og stabil. Han blev efterfuldt af Marcus Jacobsen, som i hans debutløb kørte virkelig godt og også endte med at have C finalernes hurtigste omgangstid. Jacob Andersen var ligeledes stabil og sikker på 3. pladsen.

Samlet set blev dagens vinder blandt kvinderne Christina Christensen efterfulgt af Carina Frischknecht og Evy Falk.

B finalerne var et festfyrværkeri af overhalinger og snurreture. Men bedst gennem al trafikken var Jon M. Rasmussen, som vandt samlet med to 2. pladser. Han blev efterfulgt af Rune Nielsen, der med en 6. plads og en 1. plads blev 2'er. Carsten Weber, der ellers havde ført i 2. finale, kunne indtage det nederste trin på sejrsskamlen.

I A finalen blev der kørt stærkt af mange, og intet var afgjort på forhånd. Manden på pole, Jonas Olsen, førte længe 1. finale, men måtte hen mod slutningen afgive føringen og desværre også fik en snurretur. Den første finale blev herefter vundet af Jesper Jyde efterfulgt af Mads Flade og Jesper Engelund.

Med hurtigste tid i 1. finale skulle Troels Guldmann starte forrest i 2. finale, men de vanskelige forhold gjorde, at føringen måtte afgives til Jesper Jyde, som kørte en finalesejr hjem foran Troels og Søren Borch.
I det samlet resultat gik løbssejren til Jesper Jyde foran Troels Guldmand og Jesper Engelund.

Dagens hurtigste omgang blev dog kørt af Richard Thøstesen, der endte på 4.pladsen i den samlede stilling.

Vejret til trods havde alle en sjov dag og flere har efterfølgende ønske om regn til næste års løb. Det arbejder vi på at imødekomme.

Tusind tak for støtten fra idrætsforeningerne i Vejle, Fredericia, Kolding og Horsens og tak for opbakningen fra Politiforeningen i Sydøstjylland samt til DPIF for det flotte program.

Vi ses til Sydøstjyllands Gokart Grand Prix 2021.

Vindere af B-finalen: fra venstre Rune Kofoed, Jon Martin Rasmussen og Carsten Weber

Vindere af A-finalen: fra venstre Troels Guldmann, Jesper Jyde og Jesper Engelund.

Vindere af Kvinderækken: fra venstre Carina Frischknecht, Christina Christensen og Evy Falk

Kredsmesterskab i golf

Mark Holger Jensen og Morten Jensen delte en 2. plads

Morten Jensen, Midt- og Vestjyllands PI, medforfatter til artiklen briefer deltagerne

Stableford vinder med 31 stableford point Klaus S. Sekkelund lykønskes af Morten Jensen

Jens Christian Lund vinder slagspillet med 88 slag

AF Klaus S Sekkelund og Morten Jensen, Midt- og Vestjyllands Politiidrætsforening/Thisted Politiidrætsforening
FOTOS af flere kolleger fra Midt- og Vestjyllands Politiidrætsforening

The Show must go on. På trods af tidens møjen og døjen med corona kunne vi i Thisted Politi´s Idrætsforening ikke lade os kue, som værter for årets kredsmesterskab i golf i Midt- og Vestjyllands Politi. Vi satte derfor andre golfelskende kollegaer stævne i Nationalpark Thy, hvor en af landets bedste, sværeste og smukkeste golfbaner er beliggende.

Om det var de nordlige breddegrader, arbejdspresset eller tidens frygt for corona, der havde skylden, så blev vi kun 20 til årets turnering – vi havde derfor ikke problemer med at overholde afstandskravene, og håndsprit var der rigeligt af.

Der var fælles morgenmad kl. 07.30. Formanden for Thisted Politiidrætsforening, Morten Jensen, bød alle velkommen og Svend Eriksen, formand for NVG, underholdt lidt omkring de specielle regler på banen.

Første bold slog ud kl. 08.30 og sidste bold kl. 08.54. Vejret viste sig fra sin venlige side – en sensommerdag med solskin og en let vind, som holdt myggene og svedperlerne væk. Vi mødtes alle på hul 18, hvor vi fik en øl og sodavand og scorekortene blev underskrevet.

Scorerne var svingende, som det oftest ses, når man spiller banen for første gang. Enkelte havde dog benyttet sig af lejligheden til dagen i forvejen at tage i sommerhus i Klitmøller og prøvespille banen, før det blev alvor. Om det hjalp på scoren skal vi lade være usagt, men det kunne ses, at de fleste havde problemer med at spille op til deres handicap i dette dejlige spil.

Fælles frokost som bestod af god mad fra grillen, og dertil en god salat blev indtaget kl 14.15. Efterfølgende blev der uddelt præmier og pokaler.

Turneringen spilles som slagspil med sideløbende stabelford.

Vinderne i slagspil blev: Jens Christian Lund med 88 slag. Delt anden plads blev Mark Jensen og Morten Jensen med 91 slag. Vinderen i stabelford blev: Klaus S Sekkelund med 31 point.

En ting er sikkert – som både omfatter aktive og pensionerede kolleger – at det var en rigtig fornøjelig dag i smukke omgivelser og hyggeligt selskab.

I september 2021 afholdes kredsmesterskaberne i Ikast.

Vi takker for dagen og håber på flere deltagere i de kommende års turneringer.

Nationalpark Thy byder på et flot landskab til at spille golf i

Maria Louise Busk Jensen, er blandt Midt- og Vestjyllands Politiidrætsforenings nye golfspillere

Marie Louise Busk Jensen har et problem, som skal løses

Mark Holger Jensen vurderer næste slag, mens Carl Gustav Larsen kigger med

Et kig ud over banerne

Marie Louise Busk Jensen er i gang

Bold på afveje? Der skal nogle gange ledes længe

RACE AROUND AUSTRIA

AF Peter Skovbak, Hjørring Politiidrætsforening og Frederikshavn Politiidrætsforening
FOTOS Team Next Stop

Torsdag den 13. august 2020 kl. 21.00. Følgebilen med Lene, Ole og John holder sig tæt bag ved mig, så de kan skærme mig for trafikken. Vi er 60 timer inde i løbet, og der er kørt ca. 1250 km. De mange højdemeter har sat sine spor i min krop, og der er ømhed mange steder. Jeg har sovet mindre end 1 time siden starten tirsdag formiddag, og manglen på søvn kan mærkes. Efter 2 dage med sol og 35 graders varme i dagtimerne er vejret nu slået om, og de sidste par timer har det regnet voldsomt, så alt er vådt. Mørket er ved at falde på, mens vi nærmer os foden af Grossglockner, Østrigs højeste bjerg, og foran os venter en 44 km lang stigning, som skal bringe os over bjerget i mørket. Vi er presset på tiden, hvis vi skal nå cut off.

Min hjerne arbejder på højtryk for, at jeg kan overbevise mig selv om, at forsøget på at blive første dansker, som gennemfører Race Around Austria, af mange regnet for Europas hårdeste og sværeste ultracykelløb, er en god ide. Løbet er startet for alvor nu. Det er ultracycling.

For efterhånden mange år siden fik jeg konstateret svær slidgigt i begge knæ, så fra at være en alsidig sportsudøver, blev cykling den eneste sportsgren jeg kunne dyrke aktivt. Cykling viste sig at være godt for mine knæ, så det blev min sport. Det udviklede sig hurtigt til længere løb, og i 2013 kørte jeg mit første ultracykelløb. Det blev til 702 km på 24 timer. Løbet blev på en måde afgørende for min cykling. Dels fandt jeg ud af, at jeg – i al beskedenhed – var forholdsvis god til at cykle rigtig langt, og dels blev jeg meget fascineret af nogle ryttere, som ved løbet kørte for at kvalificere sig til Race Across America. De kørte løbet som 24-timers enkeltstart – uden hjælperyttere, uden at ligge på hjul m.v., altså mand mod mand kan man sige. Det var det jeg ville.

Efter 2 års træning var jeg i 2015 klar til mit første løb og lavede samtidigt Team Next Step, hvilket betød, at jeg fik et hold af faste hjælpere. Udgangspunktet var fra starten, at vi trin for trin ville flytte vores grænser (deraf navnet), og målet var og er stadig deltagelse i verdens hårdeste cykelløb, Race Across America, 5000 km tværs over USA på 12 dage. I 2017 lavede jeg de første sponsoraftaler, og i dag har vi en bred buket af sponsorer, som bakker op om vores cykling.

Før sæsonen 2020 lavede vi en 2-års plan, som indebar, at vi i 2020 bl.a. skulle deltage i Europas hårdeste ultracykelløb, Race Around Austria, og i 2021 være klar til det ultimative, at deltage i Race Across America. (Desværre har corona`en gjort det usikkert, om vi kommer til USA i 2021).

Det betød, at min teamchef (og kæreste) Lene og jeg den 7. august kørte til Østrig, til byen St. Georgen Im Altergau, som er start og mål-by for Race Across Austria. 2 dage efter kom resten af teamet, pensioneret politikollega Ole, politikollegaerne John og Thomas, samt min søn Andreas. Vi havde herefter en dag sammen i Østrig til den sidste planlægning og forberedelse, samt til at pakke vores 2 følgebiler, så vi kunne være klar til løbets start tirsdag den 11. august kl. 09.30.

Jeg var lidt i krise inden løbet. Jeg synes, at de 1500 km i bil til Østrig havde været en lang tur, og tanken om at cykle distancen x 1,5 og tilsat 30.000 højdemeter udfordrede min psyke. Jeg fik heldigvis den del bearbejdet på en god måde, hvor jeg bl.a. fokuserede på antal byer og bjerge i stedet for kilometer, og det kunne jeg bedre rumme. Vi skulle gennem 261 byer og over 15 større bjerge, og så var det jo bare æde dem en for en.

Ligeledes var jeg lidt presset af, at det 14 mand store felt i soloklassen var det stærkeste nogensinde med verdens bedste ultrarytter Christoph Strasser i spidsen. Sidste års vinder Steinberger fra Tyskland var ligeledes i favoritfeltet sammen Diseviscourt fra Luxembourg, som lige havde sat verdensrekord i 24-timers løb og tyske Müller, som i 2019 sluttede sin karriere som professionel på CNN Cycling Team. Vi var stolte af at være ranket som nr. 10 i dette selskab, men vidste også, at det ville blive svært at leve op til, men det var målet. Løbet er jo et decideret bjergløb, og jeg var med mine ca. 80 kg angiveligt den tungeste rytter af alle.

Vi fik dog både tankerne på plads, bilerne pakket og cyklerne smurt i løbet af mandagen. Eneste store udfordring i denne sidste forberedelsesfase var, at få ruten til at fungere i min Garmin navigation på cyklen. Jeg har tidligere haft en 1500 km lang rute lagt ind, men 2200 km var uagtet ekstra SD-kort for meget, så Ole og Lene måtte på overarbejde for at få ruten lagt

ind i mindre strækninger i stedet for én lang rute, og det lykkedes dem selvfølgelig. Under løbene har jeg min egen navigation på cyklen, men samtidigt styres jeg også via radio af navigatør fra følgebilen.

Følgebil 1, Skoda Kodiaq, var pakket med alt det, vi skulle bruge i løbet. Det var først og fremmest cykler, tøj og mad, men også reservedele, lygter, kommunikation- og navigationsudstyr. Den skulle følge mig tæt under hele løbet. Følgebil 2, Skoda Octavia, var pakket med alle andre ting, som vi ikke akut kunne få brug for under løbet. Følgebil 1 skulle bemandes med Lene, der som teamchef ville køre med under hele løbet, mens fører og navigatør parvis skulle skifte efter egen plan for hver 8-12 timer. Følgebil 2 skulle bruges til den fører og navigatør, som havde "fri", idet de jo i sagens natur, ud over at hvile, skulle køre 150-300 km frem på ruten i deres hvileperiode.

Efter en god lang nattesøvn var vi klar tirsdag. Der var præsentation og interview på scenen ved startlinjen, inden jeg præcis kl. 09.30 blev sendt afsted som første rytter i vores startgruppe. Vi blev sendt afsted med 2 minutters mellemrum, og uagtet der ventede 2200 km, så blev der kørt til i starten. Belært af tidligere løb, så var vores plan at køre vores eget løb, og herunder ikke at lægge for hårdt ud, men det var svært med masser af adrenalin i kroppen. Efter ca. 100 km fandt vi dog ind i vores rytme og kunne fokusere på indtagelse af væske og energi.

De første 300 km var ganske kuperet. Der var ikke bjerge, men lange rullende bakker, hvor det gik op og ned. Vejret var varmt, op til omkring 35 grader midt på dagen. Herefter fulgte en lun nat med 300 km i forholdsvis fladt terræn.

Efter at have skiftet til rent tøj onsdag morgen blev vi igen mødt af en varm dag, og da vi samtidigt ramte de første bjerge, blev det også en hård dag. Vi fik samtidigt en forsmag på det lunefulde vejr, da vi midt på dagen kørte langs Donau og pludselig, nærmest mens solen skinnede, fik et kvarter med styrtregn. Jeg kunne samtidig begynde at se frem til min første søvnpause. Det blev til 45 minutter onsdag aften inden vi begav os ud i vores 2. nat, en nat med gode lange stigninger. Det blev nødvendigt med endnu 25 minutter søvn midt på natten, inden det blev torsdag morgen, og vi efter et nyt tøjskifte kunne tage hul på løbets 3. døgn.

I løbet af torsdagen nærmede vi os de rigtig store bjerge. Jeg var træt, men samtidig optimistisk, for vi havde nu kørt over 1100 km, altså halvdelen af løbets distance, og det betyder meget for mig at tælle ned, hvad vi mangler at køre, hvilket jeg altid begynder med, når vi er halvvejs. Jeg var dog også helt klar over, at det ikke var den letteste halvdel vi manglede eller sagt med andre ord. Det var først nu, at løbet virkelig begyndte.

På et tidspunkt i løbet af formiddagen var der besøg, da et tv-hold fulgte os en times tid. Ellers husker jeg mest et voldsomt regnvejr midt på dagen, som gjorde alt vådt og igen til aften, da et nyt regnvejr var ved at drukne os. Det er situationen og mine tanker fra dette tidspunkt, som jeg beskriver i indledningen.

Vi valgte i Lienz ved foden af Iselsberg og Grossglockner at holde ind på en tankstation, hvor vi kunne holde under tag i læ fra regnen. Det var blevet mørkt, og jeg skulle igen have lidt søvn og kunne samtidig få tørt tøj på, og dermed få varmen tilbage i kroppen. Da jeg blev vækket efter 1 time, regnede det stadig voldsomt, men vi måtte videre, så jeg blev iklædt regntøj, og så var det afsted i regnen. Den 44 km lange stigning til toppen af Grossglocner startede stejlt allerede i udkanten af byen, men efter 3-4 km fladede den lidt ud, samtidig med at regnen tog af. Jeg må her tilføje, at ligeså ubehageligt, som det føles, når regnen starter, ligeså rart føles det, når den holder op, og varmen vender tilbage i kroppen.

Efter ca. 20 km af stigningen tænkte jeg, at dette kæmpe bjerg Grossglocner, som jeg havde hørt en del om, ikke var noget særligt, men jeg havde dårligt tænkt tanken færdig, inden stigningsprocenterne tog til, og det fortsatte resten af vejen mod toppen, hvor stigningsprocenter på op til 17 % gjorde, at jeg var ekstremt presset. Jeg havde udmærket energi i kroppen, men kunne alligevel næsten ikke træde cyklen. Jeg havde på dette tidspunkt i løbet, efter nogle tusinde højdemeter, simpelthen ikke tilstrækkeligt med lave gear på cyklerne. Det tog 3 timer at køre de sidste 16 km til toppen, og flere gange måtte jeg zig zagge fra side til side af vejen for at holde cyklen i gang. Det gjorde det ikke bedre, da jeg nogle få kilometer fra toppen blev overhalet af en konkurrent, som jeg et døgn forinden havde overhalet og selvsikkert tænkt, at ham ser jeg ikke mere før mål...

Det lykkedes at komme til toppen i over 2500 meters højde, men det havde kostet tid og kræfter. Det positive var, at det havde taget så lang tid at køre op, at dagen var begyndt at gry, og det betød, at jeg kunne køre den lange og svære nedkørsel i lyset fra den opgående sol. Ved foden af bjerget besluttede teamet, at jeg skulle sove 30 minutter. Fra dette tidspunkt i løbet var de fleste beslutninger lagt i hænderne på dem.

Det var blevet fredag morgen, og vi kørte mod næste bjerg. Jeg var på dette tidspunkt bekymret for, om jeg kunne cykle op af de næste bjerge, og bad teamet om at flytte mine sandaler fra følgebil 2 til følgebil 1, så jeg i nødstilfælde kunne trække på de stejleste passager. Det blev heldigvis aldrig aktuelt. »

LIDT FAKTA

Energiindtag de første 24 timer af RAA, hvor ca. 25000 kalorier blev forbrændt:

Drikke: 14 dunke á 75 ml energidrik, 3 sodavand, juice, kaffe,

Mad: 4 bananer, 2 x drikkeyoghurt, 3 x 2 toastbrød, 5 æg, 2 avokado, mayo, 1 chokoladekiks, 1 kage, pasta Carbonara, 1 bounty, 2 x havregryn med sødmælk.

Kosttilskud: 18 saltstick, magnesium, glucosamin, fiskeolie og krauterblut.

Peter Skovbak nær Rocky Mountains, USA

Efter 4 døgn i sadlen er der lys forude

Team Next Step Andreas, Thomas, Peter, Ole og John

Peter Skovbak efter afslutning af Race around Austria

Sidste bjergpas. Nu venter nedkørslerne

Peter Skovbak på den sidste stigning

Et smukt postkort landskab

Stigning efter stigning når først man er i bjergene

Teamchef Lene Becher

Efter 1500 km kan man sove hvor som helst

Et udfordrende, men smukt landskab

Fredagen står ikke helt skarpt i min erindring. Jeg var fysisk presset og tabte tid. Jeg sov 15 minutter først på eftermiddagen og kørte senere en lang nedkørsel i regnvejr. Om aftenen sov jeg igen 1 time og midt på natten til lørdag endnu 3 kvarter. Jeg er ikke i tvivl om, at teamet på dette tidspunkt var bekymret for, om jeg kunne stå imod hele vejen. Fredag aften talte de meget med mig og opmuntrede mig, talte om at blive den første dansker, som gennemførte løbet, betydningen for sponsorer, fremtiden osv. Tanken om at give op strejfede mig dog aldrig. Jeg var dog så realistisk, at jeg tænkte på og bad om udregninger omkring, hvilke tider vi skulle holde de sidste 600 km for at overholde de cut-offs der var. Jeg var klar over, at det kunne blive kritisk, hvis der kom krise op ad den næste lange stigning – mod toppen af Silvretta.

Fredag nat gik med den lange opkørsel over Silvretta. Undervejs på bjerget var vi tæt på at få en tidsstraf af løbsledelsen, da teamet servicerede mig lidt for langt ude på kørebanen. Man går meget op sikkerhed og det er godt. Vi lod Lene føre ordet, og det lykkedes hende at tale det ned til en advarsel.

Nedkørslen fra Silvretta var svær, og med min søvnmangel var de nervøse i følgebilen. De måtte mange gange råbe højt af mig i radioen for at holde mig vågen og på rette kurs. Som ekstra udfordring på Silvretta gik der flere steder vilde heste og løse kreaturer – på kørebanen. Vi kom dog fornuftigt op og ned ad bjerget, og da solen stod op, var jeg sikker på, at vi nok skulle gennemføre løbet, hvis vi slap for uheld.

I løbet af lørdagen ramte vi de sidste rigtigt hårde stigninger med stigningsprocenter på over 20, samtidigt med varmen kortvarigt vendte tilbage for herefter at blive afløst af regn. Jeg var træt og søvnig, men vi var under tidspres, så der var ikke tid til ekstra hvil. Teamet var på dette tidspunkt på hårdt arbejde for at holde mig på cyklen, men det lykkedes.

Jeg holdt cyklen rullende til kort efter midnat, hvor der blev bevilget først 20 minutters søvn og omkring kl. 03.00 endnu 30 minutters søvn og kl. 07.30 igen 20 minutters søvn. Det var lidt mere end planlagt, men jeg var så omtåget, at teamet ikke turde lade mig fortsætte uden mere søvn.

Søndag formiddag kørte vi med godt 100 km til mål over det sidste bjergpas. Af en eller anden grund føles de sidste kilometer altid utrolig lange, og det samme skete i dette løb. Med 100 km til mål var det som om, at ur og kilometertæller gik i stå, og de sidste timer føltes utrolig lange. Cirka 10 km før mål blev vi så modtaget af omkring 10 motorcykler, som med dannebrog flagrende fulgte os resten af vejen til mål. Det begyndte at gå op for os, at dette vanvittige projekt ville lykkedes. Jeg ville blive den første dansker, som gennemførte Race Around Austria.

Søndag den 16. august kørte vi over målstregen og op på samme scene, som vi 5 døgn, 7 timer og 9 minutter tidligere var startet fra – 1 time og 51 minutter fra cut-off. Vi havde i mellemtiden i varme og kulde, sol og styrtregn, dag og nat kørt 2.200 km i nogen at det mest udfordrende cykelterræn der findes med ikke mindre end 30.000 højdemeter. Vi havde undervejs kørt på Østrigs grænse til 8 forskellige lande, og oplevet noget af det smukkeste bjerglandskab man kan forestille sig.

Vores overordnede målsætning var at gennemføre løbet – måske det sværeste ultracykelløb i Europa. Samtidig levede vi med en samlet 9. plads op til vores ranking. Vi lærte også – igen – en masse ting omkring vores ultracycling, som kan hjælpe os, når vi skal køre de næste løb. Denne gang mest omkring bjergkørsel og gearing af cyklen, samt omkring søvnstrategi: 6 timers søvn på 5 døgn er tæt på min grænse og måske kan en lille smule mere søvn tjenes hjem på andre konti.

Jeg føler mig privilegeret, når jeg efter løbet kigger på mit team med min kæreste Lene i spidsen. Jeg bruger masser af tid på træning og forberedelse, men jeg gør det for min egen skyld. Teamet gør også en kæmpe indsats, men de gør det ikke for deres egen skyld. De gør det for min skyld. Og det er ikke bare at sidde i en bil. Som Thomas sagde, efter vi første gang kørte rigtig langt: "Det kan godt være, at det er hårdt for Peters røv at køre 1600 km, men så skulle I prøve at glo på den røv i 1600 km".

På samme måde er jeg dybt taknemmelig for, at vores sponsorer synes om vores cykling og er parate til at hjælpe os økonomisk. Det koster mange penge, at køre ultracycling forskellige steder i verden og uden sponsorer ville det ikke være muligt.

Derfor skal der rettes en stor tak til: Sparekassen Vendsyssel, Rederiet Isafold, Bone´s Hjørring, Brix Nordberg Arkitektur, BDO Frederikshavn, Skagen Blade Technology, JHJ Byg, Meny Kaffe, Elektrikeren, Rederiet Asbjørn A/S, Strandby Fiskerihavn, Strandby Fiskeriforening, Jobi Værft, Strandby Net, Trimtex, Vendelbo Cykler, Cannondale, Skilte og Reklamemontøren og Uggerhøj – Skoda Frederikshavn.

Peter Skovbak og Team Next Step er 8 x kvalificeret til Race Across America:

2015	Melfar24	693,8 km på 24 timer
2016	Melfar24	690,1 km på 24 timer
2017	Melfar24	710,6 km på 24 timer
2017	Race Around Denmark	1600 km på 2d 22 t 46 m
2018	Race Across Italy	775 km på1 d, 7 t, 11 m
2018	World Time Trail Championship i Borrego USA	726 km på 24 timer
2019	Race Across The West (Californien-Arizona-Utah-Colorado)	1500 km på 3 d, 2 t 34 m
2020	Race Around Austria	2200 km på 5 d, 7 t 9 m

Følg os og se mere på FB: Peter Skovbak – Team Next Step.

ÅRETS ÆRESLØB I AARHUS

AF Jesper Holst Ginnerup, PI Aarhus
FOTOS PI Aarhus arkiv

Den 20. september 2020 afholdt PI Aarhus (Aarhus Politiidrætsforening) for 3. år i streg "Æresløbet".

Æresløbet blev indstiftet i 2018 for at ære vores æresmedlemmer og bliver løbet på en 500/1000 meter rundstrækning i Marselisskoven i Aarhus. Deltagerne har 3 timer til at nå så langt som muligt, og selvom mange går/løber/cykler en del runder, så er et stort trækplaster også bålpladsen, som deltagerne passerer efter hver runde. Nogle af de yngste deltagere når sjældent ret langt forbi bålpladsen, da man på bålpladsen kan grille skumfidusser og snobrød.

I år var løbet, som så mange andre løb, udfordret af Covid-19. Dette afspejlede sig også i deltagerantallet, men vi var glade for at se alle, som trodsede de svære tider og løb med i skoven denne søndag.

Arrangørerne må beklagevis meddele, at vi hyggede os så meget, at vi glemte at tage billeder, hvorfor billederne i dette indlæg er fra de forrige år.

Vi nåede dog lige at få et billede af årets resultat – 158,5 km blev det til i alt.

For PI Aarhus bestyrelse er dette løb en af årets hyggeligste dage, og vi glæder os allerede til næste år.

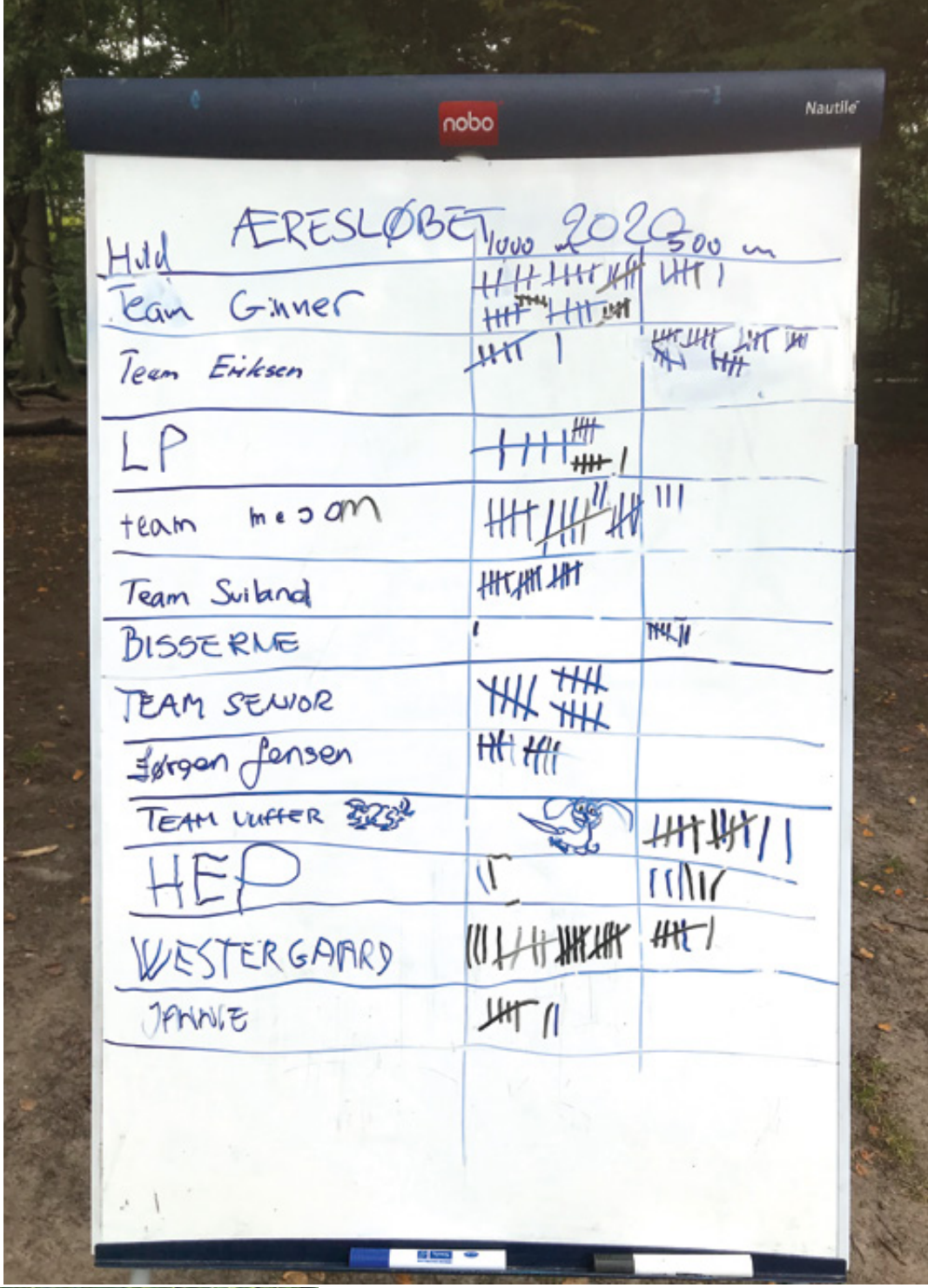
nobo
Nautile
ÆRESLØBET 2020
Hold
1000 m
500 m
Team Ginner
Team Eriksen
LP
team
Team Svilandt
BISSERNE
TEAM SENIOR
Jørgen Jensen
TEAM LUFFER
HEP
WESTERGAARD
JANNIE

AARHUS

22
DINO

GOKART
I BILLUND

AF Robert Hansen, Billund PI
FOTOS Henriette Varisbøl, Billund PI

Det er som bekendt strenge tider i øjeblikket grundet coronavirus, og det har bl.a. de omkostninger, at det er svært at samles i socialt samvær og til sportslige arrangementer. Der skal holdes behørig afstand til sidemanden, der skal sprittes af de fleste steder, hvor man har opholdt sig, og der bliver nyst og hostet i ærmer og albueled og lommetørklæder, og vasket hænder, så de fremstår som ru og indetørret, hvilket nok er til stor glæde for producenterne af fugtighedscremer.

Men nød lærer jo som bekendt nøgen kvinde at spinde, selv om det vist er mange år siden, at kvinderne sad ved spinderokken, og forhåbentlig da ikke nøgne. Omskrevet til nutids dansk,

»

MOTECH
TEMS
Are you ready to race?
IKANO
BANK

10

26
25

så betyder det bare, at mennesket betyder at tænke i andre baner. De tænker alternative muligheder. Kan vi ændre nogle ting, og så stadig mødes og udfordre hinanden, uden at regler og restriktioner bliver overtrådt!

Vi har oplevet det med de mange forestående aktiviteter, som Arbejdspladsernes Motionsdag har affødt. Vi kan ikke længere være tæt på hinanden og udfordre og dyste. Men her kan den individuelle sport jo så passende træde i karakter, hvilket kan ses på de mange løb og cykelløb, som man har formået at sætte i værk. Tænk bare på, at det lykkedes at afvikle Tour De France i år. Ganske vist lidt forsinket, men alligevel.

Alternativt har de også tænkt i både Vejle og Billund, som hver for sig havde inviteret til gokart løb på banerne i Vandel, som oprindeligt er en af forsvarets nedlagte flyvepladser. Se beretningen fra Vejle PI andet sted i bladet.

Tæt på hinanden og dog alligevel langt fra hinanden, formummet i overtræksdragter, handsker, inderhue og ydre styrthjelm, forsvarligt placeret i hver sin gokart, kunne det alligevel blive til en hyggelig dag på banerne, hvor der blev dystet i, hvem der var hurtigst på de mange omgange. Og da det hele foregik udendørs, og regnen silede ned det meste af dagen, så spås en evt. virus ikke mange chancer.

Idrætsnyheder

PI København

Afskedsreception i Politiets Idrætsforening, København for Christi

AF Gunnar Nørager, formand PI-København
FOTOS Majbritt Schunck, PI-København

Stine strålede - det har hun altid gjort og tak for det.

Missionen lykkedes – at få afholdt en ordentlig afskedsreception for vores alletiders bedste kollega på PI-Københavns idrætskontor igennem 9 år.

Efterforskningsenhedens ledelse gav tilladelse til at arrangementet kunne afholdes under hensyntagen til myndighedernes retningslinjer. Vi er meget taknemmelige for, at fornuften rådede, også selvom der var mange meninger om det forsvarlige i gennemførsel eller ej.

Heldigvis var fokus på mennesket og en værdig afsked med en særdeles afholdt kollega og arbejdskammerat.

Stine kunne bestemme 2 ting
- Hvem der skulle inviteres.
- Hvad hun ville have at spise og drikke.

Det var meget svært for Stine, ikke at skulle have mere indflydelse end de 2 ting, men fuldstændig kalkuleret fra kontorets og forretningsudvalgets side, så det for en gangs skyld blev foreningens tur til at fejre og sørge for hende.

Vi besluttede at forsøge at give hende en afsked, som gerne skulle afstedkomme gode minder i mange år, og vi synes i al ubeskedenhed, at det lykkedes meget godt

Den reception sad lige i skabet, ikke mindst takket være en stor indsats af især kontoret og forretningsudvalget og andre frivillige, herunder kageudskæreren og den dygtige fotograf.

Tusind tak til Thomas og Helle i vores køkken. De sørgede for "hapserne" til at stille sulten, og det var lige så lækkert som vi havde håbet.

Næstformanden Claus Hansen var sendt i byen for at finde en kage, der afspejlede Stines gøren og laden – og det må vi også bare sige at det lykkedes.

Men ingen reception uden gæster. I var der alle sammen – alle de som Stine havde talt om og ønsket skulle være tilstede. Det var fantastisk I kom og den vigtigste del af en dejlig dag.

God vind fremover Stine

Kagen til Stine

Formanden Gunnar Nørager holder tale for Stine

Forretningsudvalget

ne Bertelsen

Corona hilsen Michael Møller og Ea Nielsen

PI-Badminton får super start på sæsonen

Hele holdet og holdets træner

Kampens spiller Trine Laursen sammen med fidusbamsen

AF Mette Hansen–Hersnap, PI-København, Badmintonafdelingen
FOTOS Helena Andersen, PI-København, Badmintonafdelingen

Søndag den 15. september spillede vi sæsonens første holdkamp på hjemmebane mod Skovshoved. Vi havde desværre fået en skade på herresiden, Steven Krogh, som havde overbelastet sit knæ, men Mathias Stræde meldte sig heldigvis kampklar. Desværre for Mathias, manglede Skovshoved en herre, så begge hans blev vundet uden kamp, men det betød jo samtidigt, at vi var var foran 2-0, inden de resterende 11 kampe skulle spilles.

Der var varmt i hallen denne søndag eftermiddag, men der blev kæmpet på banerne og med godt benarbejde, sved på panden og et godt hjemmepublikum, trak PI-København det længste strå og vandt overlegent 12-1.

Kampens spiller blev Trine Laursen efter en flot sejr i damesingle 16/21, 23/21, 21/13 og i damedouble med makkeren Mette Hansen-Hersnap 21/8, 21/10.

Næste holdkamp er lørdag den 24. oktober kl. 16.45 på udebane mod Lyngby.

NYT FRA BOWLINGAFDELINGEN

AF Lars Jacobsen, PI-København, Bowlingafdelingen • FOTOS Anne Bech, PI-København, Bowlingafdelingen

Bowlingklubben har haft svære betingelser med afviklingen af restprogrammet for sæsonen 2019/2020.

Det bevirkede blandt andet, at vores herre 3. hold blev trukket for de seneste 4 kampe, hvilket resulterede i, at de endte på en 5. plads i 5. division. Men der var heldigvis andre ting der endte lykkeligere.

Begge kvindehold vandt deres rækker. Klubbens kvinde 1. hold var gennem hele sæsonen suveræne og vandt alle kampe i 1. division, så der ingen tvivl om, at oprykningen til Ligaen var på sin plads.

Det bliver spændende at følge holdet. Kan de holde sig fast i Ligaen og i mere end 2 sæsoner, som de havde sidst de spillede i Ligaen?

2. holdet som blev tvangs nedrykket efter en ellers flot 3. plads i sæsonen 2018/2019 vandt og er igen tilbage i 1. division.

Herrernes 1. hold sluttede sæsonen meget flot og endte på en 3. plads i 2. division. Med det spil de har vist i de seneste kampe, kan man håbe på, at der sker rokeringer i divisionerne, så herrerne igen kan prøve at spille 1. divisions bowling. Vi krydser fingre.

Herrernes 3. hold havde en svær sæson, men afsluttede med flere sejre. Senest en uafgjort kamp mod rækkens tophold, ikke så ringe endda.

Endelig skal vi også have vores MIX-hold med, der sluttede som nr. 6 i rækken.

Den nye sæson skydes i gang den sidste weekend i oktober, dog med fare for at blive en langstrakt affære med afslutning ultimo juni 2021.

Sæsonen vil også indskrænke holddeltagelsen, idet herrernes 3. hold reduceres fra 6 til 3 spillere, mens de øvrige hold bibeholdes.

Stationsturneringen er indtil videre sat på stand by, til vi ved mere om udviklingen i denne coronatid. Vi forventer, at kunne lave en lidt reduceret turnering i foråret 2021. Nærmere om dette når vi nærmer os årsskiftet.

Danske politimesterskaber i bowling ligger også på vores skuldre, men også dette er udsat til 2021. Vi vil i samarbejde med Dansk Politiidrætsforbund og PI-København se på mulighederne for en kombination med et åbent stævne sammen med mesterskaberne.

Vi glæder os til at komme i gang igen! Vi træner stadig hver tirsdag kl. 17.00 – 19.00 i Glostrup Bowling Center, Diget 53 i Glostrup, hvis nogen skulle have lyst til at komme forbi og vælte kegler.

Golfmat

Sportsjournalisternes Golfklub

AF Ruth Bach Langlouis
FOTOS Lars Krabbe, Sportsjournalisterne og Flemming Lehnert, PI-Københavns golfklub

Mandag den 17. august 2020 kl. 13.00 startede matchen.

I år var det Sportsjournalisterne, der var arrangør, og de havde valgt Skovbo Golfklub. Der spillede vi også sidste år, hvor PI-København var arrangør.

Forinden var alle PI-Københavns deltagere via mail fra Frank Lund Nielsen blevet opfordret til at møde friske op og kæmpe alt, hvad de havde lært.

Årsagen var: I 2016 og 2017 vandt vi pokalen og tabte den i 2018 og 2019, så nu skulle det afgørende slag stå. Den 17. august begyndte Danmarksmesterskabet også - det fandt sted i Sorø golfklub, så alle "politiprofferne" var kørt derhen, da mesterskabet blev spillet over 2 dage. Så vi andre golfere måtte kæmpe for hvert eneste points for at vise, at vi VILLE have pokalen igen.

Skovbo Golfklub har en meget smuk og udfordrende bane. Ganske vist var der på nogle fairways "gule områder" – de skyldtes jo den lange tørkeperiode. Greens og Teesteder var flotte grønne. Der havde i weekenden forinden været afholdt nogle af DGU' Danmarksturneringer – så derfor var vandingsmaskiner lige gemt væk i et par dage. Banen ligger i Køge ådal, omgivet af smukke gamle egetræer fra Christian den IV's tid. Den er tilpas kuperet, omgivet af fredskov, har et rigt dyreliv (rådyr, harer m.v.) og rød glente (rovfugl), som svæver over skovområderne.

På dagen havde klubben lukket banen i et par timer inden start, således at der var starttider både på hul 1 og hul 10. Det var dejligt, fordi der ikke var så lang en ventetid, når vi havde fællesspisning omkring kl. 18. Vi nød den dejlige mad fra "Simona" og fik slukket tørsten og samtalerne gik på, hvem der vandt i år. Det var lige før, at der blev indgået væddemål om resultatet.

ch mellem og PI Københavns Golfafdeling

Michael Lermark

Præmiebordet

Frank Lund Nielsen og Michael Lermark

Så kom det - Offentliggjort af Michael Lermark fra Sportsjournalisterne. Normalt er han en glad mand, men vi kunne lige fornemme lidt skuffelse, fordi PI-Københavns Golfafdeling vandt – ganske vist ikke stort, men alligevel. Og Frank Lund Nielsen var en glad mand. Det samlede antal points fra et nærmere aftalt antal på hvert hold, blev divideret med antallet af spillere, så på den måde fik man det endelige resultat. Politiet havde på dagen 23 deltagere og Sportsjournalisterne 13.

Resultatet blev 33,1 points til Politi og 31,4 points til Sportsjournalisterne.

Der blev også uddelt præmier, vin og bolde til de 3 bedste scorer:

1. Morten Urban Pedersen 41 point
2. Michael Lermark 39 point
3. Frank Lund Nielsen 36 point

De efterfølgende scores blev belønnet med 3 bolde enten med Logo fra SGK eller PI Golfafdelingen.

Derefter blev uddelt klappræmier – flere bolde - med politilogo til sportsjournalisterne og omvendt, så vidt muligt.

Vi havde alle en rigtig god og varm dag, og det var dejligt igen, at kunne kende deltagerne, skønt at et sådant arrangement alligevel kan afvikles i disse lidt svære perioder med afstand.

Alle var enige om, at vi selvfølgelig fortsætter med disse matcher. Husk sport er sundt, og som golfspiller lever du mindst 5 år længere – siges der.

Skovbo Golfklub lægger med glæde bane til næste år. Vi skal nok sørge for godt vejr, god stemning og en velfriseret bane. PI-København er arrangør.

På opfordring af Dan Berthelin har jeg skrevet dette indlæg. På dagen var jeg stadigvæk formand for Skovbo Golfklub, men er nu fratrådt efter vores lidt sene afholdte generalforsamling.

De bedste golfhilsner til Jer alle – må Jeres sving være med Jer.

AF Kurt Gullits Rasmussen, PI-København • FOTOS af Frank Lund, Lars Borg og Peter Levring

PI-Københavns golf 20 års jubi

Golfafdelingens 20-års jubilæumsklubmesterskab blev den 4. september 2020 afholdt på den smukke golfbane, tilhørende Kokkedal Golfklub, beliggende rundt om Kokkedal Slot.
Det blev på flere måder en mindeværdig oplevelse.

Men først vil jeg fortælle om alle de tiltag, der var nødvendige, for at det overhovedet kunne blive gennemført i forhold til Corona problemet.

Bestyrelsen havde indgået aftale med Kokkedal Golfklub og restauranten om, at vi blev serviceret udenfor, stående eller få personer ved hvert bord. Der var i forvejen lagt scorekort og vejledninger om at komme ud til det hul, man skulle starte fra, således at vi alle startede i grupper på 3 eller 4 på hver sit hul kl. 09.00.

Efter DGU's vejledning beholdt man sit eget scorekort.

Der var sprit til hænderne rundt omkring ved bordene.

Morgenmaden og frokosten blev leveret i poser, som var gjort klar i forvejen i restauranten. Afsluttende varmt måltid blev afhentet i restauranten ved at man stillede op i en kø udenfor og gik ind og fik serveret sin mad op af personalet. Derefter gik man hurtigt ud igen ad anden dør end indgang. Der blev holdt god afstand hele vejen. Så blev maden indtaget udenfor stående eller siddende med god afstand ved hvert bord.

Efterfølgende blev præmierne uddelt.

Golfafdelingens bestyrelse havde igen sørget for at klubmesterskabet blev afviklet under de bedste rammer. Kl. 07.30 mødtes vi alle udenfor klubhuset, og vi fandt vores bord med scorekort.

Formanden, Dan Berthelin, åbnede mesterskabet med at byde alle velkommen og pointerede de skrappe regler, som vi måtte følge i forhold til corona virussen, idet dette var betingelsen for, at vi kunne gennemføre mesterskabet.

Dernæst gav han ordet til klubbens chefgreenkeeper, Anders Linnet, som på den mest motiverende vis fortalte om alt det arbejde, der var lagt i at gøre banen toptrimmet til vores mesterskab. Der var ingen tvivl om, at Kokkedal Golfklub var glade for vores besøg.
En lille, men meget synlig detalje var, at der ved alle hulkanter var hvid markering 5 cm. under greenniveau. Detaljen bliver hovedsageligt kun anvendt i turneringer for professionelle. Alle deltagere havde stor respekt for det arbejde som Anders og hans greenkeeper stab havde lagt "for dagen".

Dagens turneringsleder, Søren Norlander, informerede afslutningsvis om jubilæumsmatchens proportioner, samt ikke mindst hvorledes præmiechecken på 9. hul kunne erhverves.

Herefter gik vi hver især ud til det hul, vi skulle starte fra.

Kl. 09.00 gik vi i gang på alle hullerne, og spillet var i gang.

afdeling afholdt læumsmesterskab

Jeg har naturligvis kun oplevelsen fra vores egen tre-bold, men når vi krydsede andre spillere, hørte vi kun tilfredshed med hele arrangementet. Banen levede helt op til chefgreenkeeperens morgentale. Nyklippet, saftigt grønt græs. Ikke for våd og ikke for tør.

Banen er udfordrende, og man bliver altid i godt humør, når man kredser rundt i de smukke områder. To gange spiller man direkte ind mod det smukke hvide slot.

På hul 9 var der en præmie på 50.000 kr. kontant til den første spiller, der fik bolden i hul på første slag. Der var 139 meter til hullet, og der var det meste af tiden en pæn vind skråt ind fra højre. Pinden var sat tæt ved en bunker i højre side. Så det var ikke noget let slag, der skulle udføres. Det lykkedes dog heller ikke for nogen at få hole in one.

Oversigtbillede 18. hul

Turneringsleder Søren Norlander

Teested 18. hul

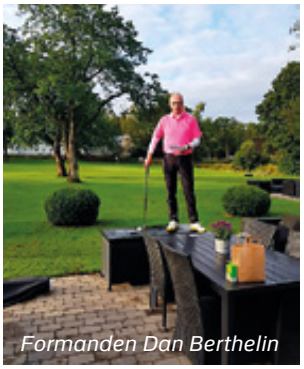
Formanden Dan Berthelin

På de øvrige par 3 huller var der flotte sponsorpræmier i form af gavekort med overnatning for to på Bella Sky med tilhørende 18 retters middag for 2 med vinmenu i restauranten på topetagen.

Anders Stockholm blev igen herre mester med kun 75 slag på par 72 banen.

Rikke Thomassen var også genganger som vinder af mesterskabstitlen for kvinder.

Der var mange præmier til de bedste i rækkerne A, B og C, som er nævnte i faktaboksene.

Stor tak til bestyrelsen i Golfafdelingen for alt forarbejdet, så det hele kunne lade sig gøre.

Stor tak til Kokkedal Golfklub og de ansatte i restauranten og greenkeeperne på banen. Vi så kun smil fra dem hele dagen. I øvrigt skinnede solen for det meste på os alle.

Jeg glæder mig allerede til Golfafdelingens næste tiltag.

HERRE SLAGSPIL

Anders Stokholm	75 slag
Kasper Juul Jensen	80 slag
David Borchersen	83 slag

DAME SLAGSPIL

Rikke Thomassen	88 slag
Inge Ekknud	101 slag

A-RÆKKEN

Anders Hamberg	38 point
Lars Jensen	34 point
Lars Borg	33 point

B-RÆKKEN

Martin Søgaard	38 point
Kern Møller-Madsen	35 point
Jørgen Thielke	34 point

C-RÆKKEN

Brian Rasmussen	37 point
Claus Rasmussen	31 point
Rasmus Møller	31 point

TÆTTEST PÅ PIND

Hul 3	Kurt Gullits	2,4 meter
Hul 9	Leif Marseen	5,25 meter
Hul 11	Kern Madsen-Møller	8,94 meter
Hul 17	Kim Olsen	3,56 meter

Judo Copenhagen – 3 klubber, ét mål

TEKST og FOTO Rikke Berg, CPH Judo

Da Team Danmark tilbage i 2005 lukkede for støtten til Judo Danmark, blev det lige pludselig svært at være elite judokæmper. Målene var stadig placeringer ved store internationale turneringer, men træningsfaciliteterne og økonomien var begrænset. Denne situation blev starten på Judo Copenhagen – et samarbejde mellem Københavnske judoklubber og Team Copenhagen, med fælles elitetræninger, ideen med Judo Copenhagen er en fælles vej mod "Nordens bedste judo", hvor eliten skal have mulighed for at træne sammen hver dag.

Fra venstre mod højre Tomas Ussing Brønshøj Judoclub, Jester Friis-Hansen PI-København og Karen Berg Judoklubben Mitani

De første mange år blev brugt på at få Judo Copenhagen på benene – ideer, målsætning, planer, lederseminarer, koncept, tilpasning af værdier etc. Men det hårde arbejde har båret frugt, og siden 2014 har Judo Copenhagen, som består af PI-København, Brønshøj Judoklub og Judoklubben Mitani, været en af de stærkeste organisationer i hele Judo Danmark

Med stor støtte fra Team Copenhagen, og i tæt samarbejde med Judo Danmark, har judo Copenhagen mulighed for at arbejde som en professionel enhed og forbedre miljøet for den københavnske judoelite, med en kvalificeret og uddannet trænerstab.

SJÆLLANDS STÆRKESTE SAMLINGSPUNKT

Judo Copenhagen består af en styregruppe, en sportskoordinator og et trænerteam, som alle har taget grundtræner uddannelsen, og enkelte er nu på videregående uddannelse hos DIF og IJF (Det internationale Judo Forbund). Judo Copenhagen afholder nu 7 træninger om ugen, hvor størstedelen af det danske judo landshold deltager. Udover kæmperne fra de tre samarbejdsklubber, træner en stor del af sjællands judoelite hos Judo Copenhagen, hvilket også er med til at skabe et professionelt miljø og giver kæmperne træning af høj kvalitet. Judo Danmarks OL kandidater, Emilie Sook (Brønshøj Judoklub), Lærke olsen (Gladsaxe Judoklub) og Mathias Madsen (Amager Judoskole), samt svenske Tommy Macias (PI-København) træner alle fast under Judo Copenhagen.

Takket være Team Copenhagen og det gode samarbejde med Judo Danmark, er Judo Copenhagen kommet meget tættere på "Nordens bedste judo" og har dagligt topatleter på måtten. Der er stadig et stykke vej på mod målet, men med et stærkt samarbejde og den enorme støtte fra Team Copenhagen, er det københavnske klubsamarbejde rigtig godt på vej.

Den danske landsholdskæmper, Mathias Madsen får taget sin temperatur før træning

JUDO TRÆNING

Tommy Macias fra PI-København, sammen med Robin Pacek, begge med på det Svenske landshold

Kalle på tur

I EN COVID TID

AF Kalle Friis-Hansen, PI-København, Judoafdelingen • FOTOS Peter Scharinger, Landstræner

Kalle og svenske Tommy har i september deltaget i træningslejr i Sankt Johan i Østrig med deres respektive landshold.

Efter et forår og en sommer, hvor vi i judo regi har været begrænset til at træne i små grupper, og alle konkurrencer er blevet aflyst, formåede det østrigske judo forbund, at afholde en international træningslejr under forsvarlige forhold.

Alle deltagere (både kæmpere, trænerer og personale) skulle inden lejren fremvise Corana-pass port og ved ankomst en negativ Corona test max 72 timer gammel, der skulle føres dagbog op til lejren og under lejren, samt der var etableret temperatur kontrol inden adgang til træningshallen.
I selve træningshallen var der taget forholdsregler omkring adgang til håndsprit, antal personer i hallen, rene gi´er, rengøring af træningshal osv. Umiddelbart fungerede tiltagne upåklageligt, og det er muligvis vilkårene for fremtidige træningslejre og stævner.

Begge kæmpere kunne mærke, at det var første internationale træningslejr siden marts. Det var hårdt, men også rigtig lækkert at kunne træne uden for sin vanlige træningsgruppe. Det blev til 4 dage med 2 daglige træningspas, hvor der var fokus på Randori(træningskampe) som alle kæmpere trængte til og havde savnet i denne specielle tid.

Lejren var placeret afsides i det smukke østrigske bjerglandskab, så mellem træningerne kunne naturen nydes, i det omfang kræfterne tillod.

En god og lærerig tur for kæmperne på det judo-tekniske, men også i forhold til hvordan vi i den nærmeste fremtid kan deltage i og afholde arrangementer på en forsvarlig måde.

Torkil Hansen ved en post

FLOTTE RESULTATER TIL

DM

AF Jørn Lind, PI-København
FOTOS af Jan Kofoed Nielsen, PI-København og Anders Bergset, Kirkenes PI

MELLEMDISTANCEN

I weekenden d. 29. og 30. august blev der afholdt DM i orienteringsløb i disciplinerne mellemdistance og sprint. Mellemdistancen blev afholdt i Aggebo-Græsted Hegn, hvor flere af PI Københavns Orienteringsafdelings medlemmer deltog.

Her skal blot nævnes et par stykker, der til gengæld gjorde afdelingen stor ære.

I klassen H65 blev de to første pladser besat af vores to mest erfarne pensionister, der altid har en indbyrdes kamp, men denne dag satte de de andre danske koryfæer til vægs.

Peter Sørensen blev nr. 1 med Torkil Hansen 2½ minut efter. Fantastisk med to PI'ere øverst på resultatlisten.

Elin Kracht blev nr. 4 i klassen D50, mens de øvrige deltagere fra PI placerede sig længere nede på resultatlisten.

Dagen efter var der sprint i den østlige del af Hillerød, og her gjorde de nævnte PI'ere sig igen gældende.

Peter Sørensen starten turen

Elin vandt i klassen D 50, og denne gang var det Torkil, der trak det længste strå i forhold til Peter, idet Torkil igen blev nr. 2, mens Peter måtte nøjes med en fjerdeplads kun tre sekunder fra tredjepladsen.

En weekend med to vindere, to andenpladser og to fjerdepladser til PI Kbh. i kamp mod de bedste danske løbere i D50 og H65. Flot.

LANGDISTANCEN

Den 13. september blev der afholdt DM i disciplinen langdistance i Hjelm Skov ved Åbenrå. Her blev det igen til flotte placeringer for Torkil og Peter med Torkil som den indbyrdes vinder.

I klassen H65 besatte Torkil fjerdepladsen med Peter godt et minut efter på femtepladsen.

Det kan hermed konkluderes, at selv om der på grund af restriktionerne i forbindelse med coronavirussen ikke har været afholdt ret mange orienteringsløb i løbet af året, har flere formået at holde formen ved lige.

Stort tillykke.

Elin Kracht ved en post

Peter Sørensen med ryggen mod muren

Morten Juul Andersen gør jeg sig klar til sit gennemløb

Henrik Andersen (artiklens forfatter) venter på klar-signalet

Morten Sørensen under udførsel af sit gennemløb

Fra venstre Morten Juul Andersen, Peter Olsen Mertz, Morten Munk Sørensen og Henrik Jørgensen

DALL CHALLENGE

TEKST og FOTOS Henrik Jørgensen, PI-København, Skytteafdeling

Datoen var skrevet i kalenderen og Morten Munk Sørensen, Morten Juul Andersen, Peter Olsen Mertz og jeg selv glædede os til endnu en gang, at besøge skydebanerne i Dall, Nordjylland, hvor Dall Challenge bliver afholdt.

Dall Challenge er dansk mesterskab for revolver og classic divisionen og Jyllandsmesterskaberne for de øvrige divisioner (production, standard, open etc.)

LIDT OM IPSC

Dall Challenge afholdtes over 2 dage, hvor der skulle skydes 8 stages (baner) hver dag. Banernes størrelse varierer fra det man kalder en "Long course" på omkring 32 skud til "medium course" og "short course", der kræver henholdsvis 24 og 12 skud. Banerne kan både indholde papskiver, der er inddelt i zoner, som giver point, ligesom der kan være stålmål. Nogle stålmål kan endda aktivere papskiver i bevægelse. Før hver bane er der en briefing om selve banen (bl. a. sikkerhedsvinkler) og dernæst en "walk through", hvor man får ca. 5 min til at lægge planen for den måde, man vil skyde banen.

MAVEFORNEMMELSEN

Første dag gik ganske fint, og både Morten Juul Andersen og jeg selv fik et "stage win", hvilket vil sige, at man har scoret bedst af alle skytter på en bane. Dagen efter fik vi ligeledes hver et stage win. Omkring frokosttid på dag 2, havde jeg en god mavefornemmelse og vidste, at jeg lå i toppen af standard divisionen. Det blev derfor ekstra vigtigt at finde det rette fokus frem sidst på dagen, hvor vi alle kunne mærke trætheden sætte ind.

Efter endt skydning på dag 2 ventede vi lettere utålmodigt på resultatet. Det viste sig, at det var gået ret godt.

RESULTATET

Jeg vandt standard divisionen og blev derved Jyllandsmester og Morten Juul Andersen fik en 4. plads. Morten Munk Sørensen der skød i samme division fik en 20. plads. Der var i alt 42 skytter tilmeldt i denne division. Peter Olsen Mertz fik en 11. plads i production divisionen ud af 43 skytter.

AT VINDE ER IKKE ALT

En ting er at gøre det godt individuelt, men vi var alle enige om, at det betyder lige så meget, at vi bliver anerkendt af de civile skytteforeninger for vores sikre våbenbetjening, samt vores evner til at træffe mål præcist på længere afstande. Alle ved, at vi repræsentere politiet, og derfor er det særlig vigtigt for os, at vores (PI's) omdømme er respekteret.

SKYDEREN VI BRUGTE

Henrik Jørgensen (artiklens forfatter)	Glock34
Morten Juul Andersen	Glock17
Morten Munk Sørensen	Smith&Wesson M&P 2.0
Peter Olsen Mertz	CZ Shadow 2

LYDER IPSC INTERESSANT?

IPSC kan sagtens skydes med vores tjenestepistol og kræver dermed ikke de store opstartsomkostninger. Er du færdiguddannet, kræver det blot en bestået teoriprøve efterfulgt af et skyde/ sikkerhedskursus på 2 dage, og så er du i gang.

Til stævnet var der deltagere fra flere forskellige politiidrætsforeninger. Det er altid hyggeligt at mødes og få snakket med andre kollegaer.

POST DANMARK

MAGASINPOST SMP
ID-NR. 42554

Al info om adresseændring, forkert levering, ophør af levering af bladet og lignende henvendelse til: **Dansk Politiidrætsforbund**
Politigården, Københavns Vestegns Politi, Birkelundsvej 2, 2620 Albertslund. Mail: **info@politisport.dk**
Ved henvendelse, **oplys gerne abonnementsnummeret - eks.: (A) 40-9999**, der står på linie 2 i adressen ovenfor